

Smrti se nemusíme bát, pouze ji musíme porozumět.

Jáchymov – město na konci

Nestrachujme se, ještě to není definitivně vepsáno ani v křišťálové kouli. Nejedná se ani o upoutávku k senzační zprávě otištěné v bulvárním tisku, ani o drama hamletovského typu. Být či nebýt? Zachovat či zbourat? Byl to „jen“ nelichotivý název přednášky uskutečněné na pražské fakultě architektury (2008). Přednášky, která ovšem nepřitáhla pozornost ani obyvatel či zastupitelů města, ani krajské samosprávy, natož úřadu, který se pyšní názvem Ministerstvo kultury.

přednáška, která byla nejen Jáchymovským zcela ukradená

Už od osmdesátých let 20. století začali jáchymovští zodpovědní ve značném předstihu připravovat půdu pro snový životní styl budoucích generací. Prastaré domy začala nahrazovat – parkoviště (přitom ani nejbujnější fantazií obdaření lidově-demokratičtí futurologové nemohli tušit, že jednou zbrusu nové stěžejní odvětví českého hospodářství nebude vyrábět pouze spartaky a dovážet trabanty či moskviče). Nová, popřevratová doba, se už tak smělymi záměry sice pochlubit nemohla, neboť Radnici prý „svazuje“ nutnost respektovat soukromý majetek, přesto jistě ne jeden zastupitel ve skrytu duše doufá, že jednou vystřídají nadále se rozpadávající či vypálené domy opět oku lahodící panenské asfaltové placky. Nebudou to už náhodou – heliporty?

Nová, popřevratová doba, se ale po téměř dvaceti letech „zodpovědné“ péče o rozvoj města a zachování zděděného majetku přesto obecného vděku nedočkala. Skomírající renesanční skvost přijelo omrknout konsilium památkářů snad z celé republiky (2008). Snad aby dál předávali dobrozdání, že takhle by se o žádné město pečovat skutečně nemělo. Snad proto, aby s netajenou lítostí vyjádřili pomyslnou omluvu všem minulým tvůrcům města, že nebylo v jejich silách tomu zabránit.

Přednáška sama byla značně naléhavá, přesto definitivně nezavřela vrátka. Už nadpis naznačil. Chybělo interpunkční znaménko. Nebyl tam ani otazník, natož vykřičník. Ještě je tedy naděje. Doufejme, že ten slábnoucí hlásek nejen jáchymovští zaslechnou.

Zatím předposledním zoufalým výkřikem do tmy byl článek otištěný v Lidových novinách 6. prosince 2008. Ten už si nebral žádné servítky, stroze oznamoval: „*Nejpříšernější české město!*“

Konečně se dočkal i Jáchymov. Dne 23. června 2009 se v budově někdejší Královské mincovny konala konference na téma „*Jáchymov, architektonická perla Krušnohoří v ohrožení.*“ Mláčení prázdné slámy, hořekování nad rozlitým mlékem. Mezi příspěvky totiž nezazněl ani jeden na téma, co jsme my, památkáři, udělali proto, aby k této konferenci nikdy nemuselo dojít. Dohled na památky totiž je, ze zákona, náplň jejich práce.

„*Všude se od revoluce něco udělalo, zlepšilo, ale tady se to propadá do zmaru. Klinická smrt. Pobyt v lázních není pobyt v Jáchymově, ale vlastně v ghettu.*“ Drsná slova dr. Kotalíka z AVU Praha byla zajisté určena zastupitelům města i krajským politikům. Že by se snad někdo chytil za nos? Asi ne, zato v Karlových Varech se nejspíš bude stavět lyžařský sjezdový areál (úvaha 2009) za finančního přispění kraje. Třeba ten areál i zastřeší, aby se zde dalo lyžovat celoročně! Asi aby (ruští) hosté krajského města nemuseli jezdit lyžovat do hor – přes Jáchymov. Rozpadající se renesanční skvost přece u nás nikoho nezajímá!

Toto ale trvalo! Konečně nazrál čas, aby se (ne)vděčného tématu ujal nejčtenější český plátek. Následný nadpis v Blesku nemohl být výstižnější:

Lázně Jáchymov – hnus a špína!

Ale ledy se nehnuly!

Ať se nám to líbí, nebo ne, tak nám osobně vlastně nepatří nic. Jen spravujeme cosi, co jsme zdědili po předcích, a co máme předat svým potomkům. Totéž ještě naléhavěji platí i pro naše volené zástupce na jakýkoli post.

Vyberme si. Předáme statky promrhané či zvelebené?

Záleží jen na nás!

posolený sv. Jan Nepomucký

Konference sem, památkáři tam. Péče města i o památky je neustále příkladná. Prosolenou sněhovou břechku ze silnice, která zničí vše s čím přijde do styku, obsluha sněhové frézy klidně nastříká přímo na pískovcovou sochu.

Pod okny radnice. Tak už jim ty milióny dejte, oni to s tou záchranou města myslí opravdu vážně!

(6. února 2010)